

Josep Maria Vallès

CONFINATS

**El relat de 100 testimonis
de la quarantena de la Covid-19**

Pròleg de Xavier Bosch

V I E N A
E D I C I O N S

No hem nascut per a nosaltres

El vespre de maig que el Josep Maria Vallès em va telefonar per convidar-me a fer aquest pròleg, tenia a les mans una frase de Ciceró. A vegades, tot un llibre val la pena per unes poques paraules. Era el cas.

«Non nobis solum natis sumus».

No hem nascut solament per a nosaltres.

Tants segles després, devastats ara pel coronavirus, aquesta és una de les lliçons nuclears que ens deixa aquesta pandèmia que ha marcat i marcarà decisivament les nostres biografies. L'individualisme, l'egoisme, l'ambició, la pressa eren tendència i, de cop i volta, un virus nou ens ha donat una lliçó d'humilitat a la humanitat sencera. Els centenars de milers de morts, l'economia perillosament congelada i el confinament global ens ha remès a uns índexs d'austeritat que eren impensables quan vam brindar per l'any nou, l'1 de gener de 2020. Ens pensàvem que amb el 5G i Google dominàvem el món i una pandèmia letal ens ha abaixat els fums i ens ha variat l'escala de prioritats.

La professionalitat de tot el món sanitari, a primera línia, sense miraments i sense rellotge, ens ha demostrat que la generositat és, encara, un valor que s'agraeix i s'aplaudeix.

La quantitat de gent que s'ha apuntat de voluntari, per repartir menjar als qui no en tenien o per ajudar la gent més gran que ha estat doblement confinada en la seva solitud, és una prova de solidaritat que, si en duguéssim, ens faria treure el barret.

La quarantena voluntària, per part de qui creia que podia tenir algun símptoma de la malaltia, per no contaminar la família i els passavolants de carrer, subratlla la intel·ligència humana.

L'ús de les màscares, finalment, ens recorda que no hem nascut per a nosaltres. Les autoritats ens han dit, a tort i a dret, que l'hem de dur per no contagiar-nos però, sobretot, perquè nosaltres no puguem encomanar ningú. I ens l'hem posat. Ni per fetitxe, ni per moda, ni per falsa seguretat. Per respecte als altres. Perquè hem après que depèn d'un mateix. Si jo no contagio i tu no contagies, la Covid-19 no s'escampa. Aquesta ha estat la gran victòria de la humanitat. Aparcar l'ego i pensar en els altres. En tots nosaltres. El que no vulguis per a tu, no ho vulguis per a ningú. I ho hem acomplert.

En el llibre que tens a les mans per la tossudesesa periodística del Josep Maria Vallès, els escrits d'un centenar de sancugatencs deixen testimoni d'aquesta proximitat entre uns i altres. I són reflex, també, d'aquest moment històric, greu i breu, que ens ha tocat viure. Tots els escrits són plens d'aquestes paraules velles que, tot d'una, s'han omplert d'un significat nou, constructiu i vital.

XAVIER BOSCH
30 de maig de 2020

Confinats

El matí del 28 de març de 2020 li vaig enviar un WhatsApp al Dr. Jordi Jiménez, per saber com estava i per convidar-lo a escriure un article al voltant de la crisi de la Covid-19 per publicar al meu blog *www.socdesantcugat.cat*. Només va necessitar dos minuts per respondre'm: «Josep Maria, no et prometo res, però alguna reflexió potser sí. Cuideu-vos molt».

Just una hora després, rebia un segon missatge, era l'article que li havia demanat. La meva sorpresa va ser en llegir-lo... vaig seure de cop al sofà de casa meva! El títol del seu escrit ja era indicador que alguna cosa no funcionava bé: «Reflexions des de l'habitació 602». Efectivament, el Dr. Jordi Jiménez, l'amic Jordi, estava infectat per la Covid-19. I va tenir l'humor d'escriure i compartir la seva vivència personal mentre era ingressat a la Mútua de Terrassa. Un relat entrañable, tal com és ell. Afortunadament, el 31 de març li van donar l'alta i va marxar cap a casa.

Doncs aquest llibre va d'això, de cent testimonis que ens expliquen en primera persona els seus neguits, les seves visions, els seus aprenentatges. Cent mirades del confinament escrites a casa durant un període que difícilment oblidarem. Cent dones i homes diferents van decidir compartir les seves cròniques personals amb el món a través d'Internet. A totes i tots sempre els estaré agraït perquè el resultat final és *Confinats*, un projecte editorial col·lectiu que forma part de la nostra història.